

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **A.M. M. A.**, proti žalované **Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2014 č. j. CPR-18400-2/ČJ-2014-930310-V217, ve věci **správního vyhoštění**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 17.10.2014 č. j. KRPT-229391-12/ČJ-2014-070022-CH-SV bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 měsíce. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí s tím, že na uvedeného cizince se nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 zákona č. 326/1999 Sb.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 18.12.2014 č. j. CPR-18400-2/ČJ-2014-930310-V217 bylo odvolání žalobce zamítnuto a původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17.10.2014 č. j. KRPT-229391-12/ČJ-2014-070022-CH-SV bylo potvrzeno.

Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 18.12.2014 č. j. CPR-18400-2/ČJ-2014-930310-V217 a uvedl, že jeho matka je na invalidním vozíku a v České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov a nemůže odcestovat zpět do Libye z důvodu nepokojů a války, během které bylo zrušeno letiště. Jeho matka chce využít každou příležitost k léčení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že v žalobě jsou obsaženy naprosto totožné argumentace, na které bylo plně reagováno v napadených rozhodnutích, konkrétně v rozhodnutí č. j. KRPT-229391-12/ČJ-2014-070022-CH-SV ze dne 17.10.2014 a dále i v rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2014 č. j. CPR-18400-2/ČJ-2014-930310-V217, na jehož odůvodnění žalovaný odkázal.

Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, vydaného dne 17.10.2014 pod č. j. KRPT-229391-12/ČJ-2014-070022-CH-SV ve věci správního vyhoštění, potvrdil. V odůvodnění uvedl, že uvedeným rozhodnutím účastníku řízení bylo uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 1 měsíc. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy účastník řízení pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba k vycestování z území České republiky byla stanovena do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Odvolací správní orgán konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo postupováno v souladu se správním řádem, správní orgán I. stupně zjistil náležitě skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady. Rovněž tak byla účastníku řízení poskytnuta potřebná součinnost a účastník řízení měl možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy. Správní orgán I. stupně prokázal skutečnost, že účastník řízení pobýval na území České republiky od 8.10.2014 do 17.10.2014 (kdy bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění) bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn. Účastník řízení nedisponuje žádným pobytovým statutem na území České republiky, a proto správní orgán I. stupně zcela v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., vydal účastníkovi řízení napadené rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť účastník řízení naplnil ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. a zároveň porušil i svou právní povinnost pobývat na území s platným vízem dle ust. § 103 odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb. Skutečnost, že účastník řízení na území České republiky pobýval bez víza od 8.10.2014 do 17.10.2014 byla nashromážděným spisovým materiálem, který byl podkladem pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, prokazatelně doložena a odůvodněna. K odvolací námitce žalobce, že je v České republice z důvodu doprovodu své matky, která se zde léčí a její zdravotní stav jí neumožňuje vycestování zpět do domovského státu, odvolací správní orgán odkázal na ust. § 17 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. a přílohu č. 1 Nařízení Rady (ES) č. 539/2001

ze dne 15.3.2001 a konstatoval, že žalobce do České republiky přicestoval a pobýval na schengenském vízum vydané Řeckem. Podle článku 5 odst. 1 Vízového kodexu je pro posouzení žádosti o jednotné vízum a pro vydání rozhodnutí příslušný členský stát, jehož území představuje jediný cíl návštěvy nebo návštěv, pokud návštěva zahrnuje více než jeden cíl, členský stát, jehož území tvoří hlavní cíl návštěvy nebo návštěv, pokud jde o délku nebo účel pobytu nebo pokud nelze určit hlavní cíl, členský stát, jehož vnější hranice zamýšlí žadatel překročit. Žalobce jako účel a cíl cesty v protokolu o vyjádření účastníka správního řízení uvedl, že do České republiky přicestoval jako doprovod své matky, která se léčí v Lázních Darkov. Jestliže žádal v Řecku o vydání schengenského víza č. X počet vstupů 02, platného od 22.6.2014 do 7.10.2014, s povolenou délkou pobytu 30 dnů, jelikož chtěl na území České republiky doprovázet matku, která se zde léčí, pak si měl nejprve zjistit délku léčení a místo, kde se bude jeho matka léčit a podle toho požádat příslušný zastupitelský úřad o vydání krátkodobého víza nebo požádat o udělení dlouhodobého víza. Žalovaný uvedl, že je pouze vinou účastníka řízení, že si nepožádal o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu léčení jeho matky. Doprovod matky při léčení nelze uvádět jako liberaci pro neoprávněný pobyt. Žalovaný dále argumentoval, že z vyjádření účastníka řízení vyplývá, že nebyly současně splněny podmínky udělení víza, které jsou stanoveny mj. v článku 5 Vízového kodexu a současně byly naplněny podmínky pro prohlášení víza za neplatné podle článku 34 odst. 1 Vízového kodexu. Poukazoval na to, že účastník řízení přicestoval na území České republiky na krátkodobé vízum udělené Řeckem s tím, že bude pobývat na území České republiky a nežádal o udělení krátkodobého víza za účelem pobytu na území České republiky, ale na území Řecka. Současně si měl účastník řízení zjistit dobu, po kterou bude nucen zůstat na území České republiky a poté si požádat o vízum na příslušném zastupitelském úřadě toho státu, kam hodlá cestovat a pobývat. Tím, že si požádal na zastupitelském úřadě Řecka a přicestoval na území České republiky a překročil dobu pobytu, dochází k obcházení a porušení zákona č. 326/1999 Sb. a současně i k obcházení platného právního předpisu, kterým se řídí členské státy Evropské unie, a to Vízového kodexu. K námitce žalobce, že z území České republiky nemůže vycestovat, protože mu to neumožňuje zdravotní stav jeho matky, odvolací orgán konstatoval, že nikterak nezpochybňuje zdravotní stav matky účastníka řízení, který je doložen i lékařskou zprávou, avšak na straně druhé, je třeba vzít v potaz skutečnost, že matka účastníka řízení už se zdravotními potížemi do České republiky přicestovala a následnou léčbou se musel její zdravotní stav zlepšit, či zůstat stejný, avšak nemohl se zhoršit. Z tohoto důvodu nelze úspěšně namítat, že zdravotní stav matky účastníka řízení mu neumožňuje vycestovat z území České republiky. V postupu správního orgánu I. stupně, který zkoumal v souladu s § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života účastníka řízení, neshledal odvolací orgán pochybení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu žalovaného soud zjistil, že dne 17.10.2014 bylo oznámeno zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., včetně

poučení. Téhož dne byl sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení. Správní orgán vyšel ze zjištění, že dne 17.10.2014 v 9.00 hodin bylo při pobytové kontrole v lázních Darkov v Karviné policisty odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort zjištěno, že státní příslušník Libye A. M. M. A. předložil cestovní pas Libye č. X a vízum pro státy schengenu č. X typu „C“, 02, vydané velvyslanectvím Řecka v Tripoli s délkou pobytu 30 dnů, platné od 22.6.2014 do 7.10.2014. Dále bylo zjištěno, že na území členských států Evropské unie přicestoval na letiště Athény v Řecku dne 22.9.2014. V době stanovené vízem z území schengenského prostoru nevystoupal, svůj další pobyt si nezlegalizoval a od 8.10.2014 pobývá na území smluvních států až do dnešního dne neoprávněně. Dále bylo zjištěno, že po čtyřech dnech pobytu v Řecku odletěl do Vídně a následně odcestoval do České republiky do Lázní Darkov v Karviné, kde jeho matka započala dne 26.9.2014 léčebný a rehabilitační proces, neboť je po mrtvici upoutána na invalidní vozík. Toto doložil potvrzením o léčbě a lékařskou zprávou. Kontrolou cestovního dokladu bylo zjištěno, že cizinec v současné době nedisponuje platným vízem ani povolením k pobytu, neboť platnost povoleného pobytu skončila 7.10.2014. Správní orgán konstatoval, že cizinec si další pobyt na území členských států evropské unie žádným způsobem nelegalizoval a pobývá tak od 8.10.2014 na území členských států Evropské unie bez platného víza nebo povolení k pobytu neoprávněně, čehož si je vědom. S cizincem bylo za přítomnosti tlumočníka zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Správním orgánem I. stupně bylo dále vyžádáno závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince a 17.10.2014 toto bylo vystaveno.

Dne 17.10.2014 byl účastník řízení seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Součástí správního spisu je úřední záznam o skutečnostech zjištěných prověrkou v evidencích, spisový materiál zpracovaný v rámci celého řízení vedeného pod č. j. KRPT-229391-12/ČJ-2014-070022-CH-SV a závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince vydaného Ministerstvem vnitra České republiky dne 17.10.2014 pod evidenčním číslem ev. č. ZS 24548, podle něhož je vycestování žalobce možné.

Dne 17.10.2014 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a rozhodnutí o povinnosti nahradit náklady správního řízení. Dále bylo zjištěno, že dne 17.10.2014 bylo podáno odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17.10.2014 č. j. KRPT-229391-12/ČJ-2014-070022-CH-SV, v němž žalobce uvedl, že s rozhodnutím o správním vyhoštění nesouhlasí, jelikož v současné době jeho matka, jíž poskytuje nutný doprovod, podstupuje léčbu v Lázních Darkov v Karviné a její zdravotní stav nedovoluje vycestování zpět do domovského státu. Toto doložil lékařskou zprávou a potvrzením o léčbě v lázních Darkov. Namítal, že správní orgán nepřihlédl k závažnosti situace a zdravotnímu stavu jeho matky, jak je popsán v lékařské zprávě.

Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 10-ti denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce bylo proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takovéto nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Krajský soud konstatuje, že správní orgán náležitě zjistil skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady. Správní orgán učinil správný závěr, podle něhož v konkrétním případě došlo k naplnění podmínek pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky neoprávněně bez víza od 8.10.2014 do 17.10.2014, kdy bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členského státu Evropské unie. Z ust. § 103 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb. vyplývá, že cizinec je povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak. Ke zjištění správního orgánu, že na území státu schengenského prostoru žalobce vstoupil 22.9.2014 a vízum jej opravňovalo k pobytu na území schengenských států do 7.10.2014 a že další pobyt na území členských států Evropské unie si žalobce žádným způsobem nelegalizoval a od 8.10.2014 pobýval na území členských států Evropské unie bez platného víza nebo bez povolení k pobytu neoprávněně, žalobce ani ničeho nenamítal. Při svém rozhodování správní orgán vycházel rovněž v souladu s § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců – zákona č. 326/1999 Sb. – ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra České republiky č. ZS 24334, z něhož vyplývá, že vycestování žalobce do domovského státu je možné. Správní orgán se zabýval posouzením věci i z pohledu § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., podle něhož rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. K námitce žalobce, že z území České republiky nemůže vycestovat, protože mu to neumožňuje zdravotní stav jeho matky, žalovaný učinil závěr, že nikterak

nezpochybňuje zdravotní stav matky žalobce, který je doložen i lékařskou zprávou, avšak na straně druhé, je třeba vzít v potaz skutečnost, že matka účastníka řízení už se zdravotními potížemi do České republiky přicestovala a následnou léčbou se musel její zdravotní stav zlepšit, či zůstat stejný, avšak nikoliv se zhoršit. Žalovaný tak dovodil, že žalobce nemůže úspěšně namítat, že zdravotní stav jeho matky mu neumožňuje vycestovat z území České republiky.

Uvedená námitka ohledně zdravotního stavu matky žalobce s tím, že jeho matka je na invalidním vozíku a v České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov a nemůže odcestovat zpět do Libye z důvodu nepokojů a války, během které bylo zrušeno letiště a chce využít každou příležitost k léčení, která je stěžejní námitkou žaloby žalobce, soud neshledává důvodnou. Žalobce přicestoval na území České republiky na krátkodobé vízum udělené Řeckem s tím, že bude pobývat na území České republiky. Žádal-li v Řecku o vydání schengenského turistického víza č. X, počet vstupů 02, platného od 22.6.2014 do 7.10.2014, s povolenou délkou pobytu 30 dnů, měl si nejprve zjistit délku léčení a místo, kde se bude jeho matka léčit a podle toho požádat příslušný zastupitelský úřad o vydání krátkodobého víza nebo požádat o udělení dlouhodobého víza. Žalobce ovšem nežádal o udělení krátkodobého víza za účelem pobytu na území České republiky. Lze přisvědčit názoru žalovaného, že je pouze vinou žalobce, že si nepožádal o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu léčení jeho matky. Nelze akceptovat námitku žalobce, že v případě jeho vycestování a přerušení léčení, by mohlo dojít k zastavení postupného zlepšování zdravotního stavu jeho matky a že mu v odjezdu brání skutečnost, že v jeho zemi jsou nepokoje a zrušeno letiště. Jak výše uvedeno, bylo na žalobci, aby si požádal o udělení krátkodobého víza za účelem pobytu na území České republiky a o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu léčení jeho matky. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR k možnosti vycestování cizince vyplývá, že žalobce jako místo svého trvalého pobytu uvedl město Baniwalid, které se nachází v severozápadní části Libye. Podle dostupných informací v této části země nejsou zaznamenávány žádné ozbrojené střety, Ministerstvu vnitra ČR je z jeho správní činnosti rovněž známo, že na území Libye neprobíhá ozbrojený konflikt takového rozsahu, který by mohl žalobce v případě návratu do vlasti ohrozit na životě či lidské důstojnosti. Tvrdil-li žalobce, že bylo v jeho domovské zemi zrušeno letiště, pak měl-li na mysli letiště u města Tripolis, pak z dostupných informací nic takového nevyplývá. Nelze dospět k závěru, že by zde byly takové okolnosti, které by v případě vyhoštění žalobce znamenaly nepřiměřený zásah do jeho soukromého života.

Soud konstatuje, že žalovaný řádně hodnotil kritéria stanovená pro vyhoštění a soud se s jeho postupem ztotožňuje. Nesnáze žalobce způsobené uloženým vyhoštěním, které jsou důsledkem žalobcova neadekvátního postupu, nelze přičítat žalovanému. Doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla v souladu s ust. § 118 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena v délce jednoho měsíce s počátkem doby od okamžiku, kdy cizinec pozbývá oprávnění k pobytu na území České republiky. Tato povinnost byla správním orgánem uložena v souladu s ust. § 118 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. Také doba k vycestování z území České republiky stanovená správním orgánem do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí odpovídá dikci ust. § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.

Soud uzavírá, že žalobní tvrzení o pochybení správního orgánu I. stupně či žalovaného nebylo shledáno důvodným, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 6.2.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně